

γος, ο ιστορικός, ο φιλόσοφος διορθώσι τὰς πρὸς ἀλλήλα σχέσεις τῶν πραγμάτων· ὁ ποιητὴς ἀπανθίζει τὴν οὐσίαν αὐτῶν. Ὁ νοῦς αὐτοῦ ὅλως φυσικὸς ζητεῖ ἐν παντὶ πράγματι τὰς φυσικὰς δυνάμεις. Ἡ ἰδέα αὐτοῦ ἀναβλύει ὡς ἡ πηγὴ ἐκ τῆς γῆς. Οὐδὲν ὅλως ἀναμιγνύεται εἰς τὰ πολιτικὰ· ἀδυνατεῖ δὲ σκερθεῖς νὰ κρίνῃ καὶ περὶ τῶν πλησιέστατα αὐτῷ συμβαινόντων· ἀγνοεῖ τὰ παίγνια ταῦτα τῆς φαντασίας καὶ τὰς ποικιλίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἐνα μόνον ἀνθρώπον γνωρίζει, τὸν αἰώνιον. Ὁ ποιητὴς οὐδέποτε ἐσκέφη ὅτι ἡ γῆ κινεῖται περὶ τὸν ἥλιον· ἀδικορεῖ μὲν πρὸς τὰς κοινὰς ὑποθέσεις, ὀλιγορεῖ δὲ τῶν ἑαυτοῦ, καὶ ἀρκεῖται εἰς τὰ ἔργα τῆς φύσεως. τὸ ελάχιστον ὄν, τὸ παραμικρότερον πλάσμα κεντῶσι τὴν περιέργειαν αὐτοῦ μόνον διότι ὑπάρχουσιν. Ὁ μέγας Γαίθε (Goethe) ἀπέθετε τὸν κάλαμον ὅπως παρατηρήσῃ χάλικα ἐπὶ ὧρας ὀλοκλήρους· ἐγένωσκεν ὅτι ἐν παντὶ πράγματι ἐνυπάρχει τι θεσπέσιον. Τοιοῦτος ὁ ποιητὴς· καὶ τὰ ἀψυχα φαίνονται αὐτῷ ἰδέαι ἄφρονι. Ἐνῶ βρομβιόδεις φύσεις προσπαθοῦσιν ὅπως κορέσωσι τὸν ἐνθουσιασμόν αὐτῶν διά πομπῶδων φράσεων καὶ ματαίας κλαγγῆς λέξεων, ἐκείνος θαυμάζει διάπυρος τὸ σχῆμα τῆς ὕλης καὶ ἀγωνίζεται ὅπως εἰσδύσῃ εἰς τὸν χυμὸν τοῦ κόσμου. Παρατήρησις, αἰσθησις, ἐκφρασις, ἐν τούτῳ κεῖται ἡ ζωὴ αὐτοῦ· ὑπὸ παντὸς πράγματος ἐμπνέεται· ὁμιλεῖ καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ ἄχυρον. Ἐξ ὅλων τῶν σχημάτων τῶν τὴν ὄρασιν αὐτοῦ προσβαλλόντων, καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν δυσμορφότερων, ἀρύεται καὶ δι' αὐτῶν τρέφει διαρκῶς τὸν ἔρωτα τοῦ ὑπερτάτου καλοῦ. Εἴτε αἰσθάνεται εἴτε παρατηρεῖ ἀνιχνεύει πάντοτε τὴν αἰώνιαν ἀλήθειαν, καὶ ἀπλοῦς γεννηθεὶς ἀπλοῦς καὶ ἀποθνήσκει. Φθάντος δ' εἰς τὸ τέμα τῆς δόξης, τὸ τελευταῖον αὐτοῦ βλέμμα ἐπὶ τοῦ κόσμου εἶναι βλέμμα παιδός.

Σ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—000—

ΕΟΡΤΗ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ. Ἡ ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ τούτῳ Ἐκκλησία τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, καὶ κατ' ἔτος τὴν 29 Ὀκτωβρίου τελεῖται πανηγυρις, ἱερουργούντος ἀρχιερέως, καὶ παρόντων τῶν μελῶν τοῦ διοικητ. Συμβουλίου, τῶν διδασκάλων, τῶν κορασίων, καὶ παντὸς τοῦ ἄλλου προσωπικοῦ. Κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν γίνεται καὶ ἀρτοκλασία, καὶ μνημονεύεται ἡ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει σύζυγος τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ καταστήματος, ἥτις ὀνομάζετο Ἀναστασία. Ταῦτα πάντα ἐγένοντο καὶ ἐρέτος μετὰ τῆς δεούσης ἐπισημότητος.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ. Ἡ Κ. Καλλιόπη Πετροκοκκίνου, ὑποδιευθύντρια τοῦ Ἀρσακείου Παρθεναγωγείου, προσέφερεν εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν αὐτοῦ δύο ἐν Ρωσίᾳ κατασκευασθέντα κηροπήγια (μανουάλια), τιμώμενα περὶ

τὰς 700 δρ. Ἀπενεμήθη δὲ αὐτῇ τὸ ἀργυροῦν μετά διπλώματος καὶ ἐπιστολῆς εὐχαριστηρίου.

ΣΧΟΛΕΙΑ. Κατὰ τὰς εἰδήσεις τὰς δημοσιευθείσας ὑπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἰδοὺ ἡ κατάστασις τῶν ἐν Τουρκίᾳ ὀθωμανικῶν καὶ χριστιανικῶν σχολείων· ἀμφιβάλλομεν ὅμως ἂν εἶναι ἀκριβής.

Ὀθωμανικά.

1) ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῖς περιχώροις,
Σχολεῖα ἀνοικτὰ 289
Κλειστὰ καὶ παρημελημένα 209
Διδάσκαλοι 289
Μαθηταὶ (καὶ μαθήτριά). 16,757
Μαθήματα. Ἀνάγνωσις Κορανίου—Ἀπαγγελία—
Κατήχησις καὶ ἕτερα Τουρκικὰ Ἐγχειρίδια καὶ Καλλιγραφία.

2) ἐν Ρούμελη καὶ ταῖς νήσοις τοῦ Αἰγαίου πελάγους.
Σχολεῖα ἀνοικτὰ 4,109
» κλειστὰ 214
Διδάσκαλοι 4,202
Μαθηταὶ (καὶ μαθήτριά). 123,356
Μαθήματα Ἀνάγνωσις Κορανίου—Ἀπαγγελία—
Κατήχησις καὶ Καλλιγραφία.

3) ἐν Ἀνατολῇ καὶ Ἀραβίᾳ.
Σχολεῖα ἀνοικτὰ. 8,080
» κλειστὰ. 297
Διδάσκαλοι. 8,255
Μαθηταί. 227,816
Μαθήματα. Ἀνάγνωσις Κορανίου, Ἀπαγγελία καὶ Ἐγχειρίδια Κατηχήσεων.

Τὸ ὅλον τῶν Ὀθωμανικῶν τοῦ Κράτους σχολείων.
Σχολεῖα ἐν ἐνεργείᾳ. 12,478
Διδάσκαλοι. 12,746
Μαθηταί. 367,929

Χριστιανικά.

1) ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῖς περιχώροις,
Σχολεῖα ἀνοικτὰ. 144
Διδάσκαλοι. 472
Μαθηταὶ (καὶ μαθήτριά). 16,217
Μαθήματα. Ἱστορία, Ἱερὰ Ἱστορία, Φιλοσοφία, Κατήχησις, Γραμματικὴ, Μυθολογία, Γεωγραφία, Ἀριθμητικὴ, Γεωμετρία, Φυσικὴ, Θεολογία, Ἠθικὴ, Ἑλληνικά, Γαλλικά, Τουρκικά, Λατινικά, Καλλιγραφία.

2) ἐν Ρούμελη καὶ ταῖς νήσοις τοῦ Αἰγαίου πελάγους.
Σχολεῖα. 4,692
Διδάσκαλοι. 4,747
Μαθηταὶ (ὁμοίως). 87,231
Μαθήματα. Ἑλληνικά, Βουλγαρικά, καὶ εἰς τινεσ σχολεῖα Ἀριθμητικὴ, Γεωμετρία, Γεωγραφία, Ἱστορία, Καλλιγραφία, Γαλλικά, Γερμανικά.

3) ἐν Ἀνατολῇ καὶ Ἀραβίᾳ.

Σχολεία ανοικτά :	726
» κλειστά. :	3
Διδάσκαλοι. :	903
Μαθηταί. :	34,939

Μαθήματα, Ευαγγέλιον, Ψαλτήριον, Άραβικά, Τουρκικά, Χαλδαϊκά, Συριακά, Ελληνικά, Άρμενικά, Ιστορία, Γεωγραφία, Μουσική, Έπιστολογραφία, Ραπτική και γυναικεία άγωγή.

Τὸ ὅλον τῶν Χριστιανικῶν σχολείων.

Σχολεία ἐν ἐνεργείᾳ. :	2,562
Διδάσκαλοι. :	3,122
Μαθηταί. :	138,387

Ὅλικόν κεφάλαιον.

Σχολεία. :	15,040
Διδάσκαλοι. :	15,868
Μαθηταί. :	506,346

Ἰδοὺ δὲ ἰδίως ἡ κατάστασις τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῖς προαστείαις Σχολείων

Σχολεία Ὄθωμ. 279. Ἀριθμὸς μαθητῶν 16,752 ὧν 6,782 κοράσια.

Σχολεία Γραικικά 77. » »	6,477
» Ἀρμενικά 37. » »	6,528
» Καθολικῶν 8. » »	509
» Ἰουδαϊκά 44. » »	2,552
» Διαμαρτυρ. 5. » »	82
ὧν 31 κορασίων.	
» Καραϊτικά 3. » »	400

Τὸ ὅλον τῶν μαθητῶν, Ὄθωμανῶν καὶ Χριστιανῶν, ἀναβαίνει εἰς 33,005.

(Ανατολ. Ἀσκήρ.)

ΑΝΕΚΔΟΤΑ.

—000—

ΑΣΤΕΙΟΤΗΣ. Ὁ δόκτωρ Ἄρν, γνωστὸς ἄγγλος μουσικὸς, ταξιδεύων ποτὲ ὑπῆγεν εἰς ξενοδοχεῖον, τὸ ὁποῖον τὴν ὥραν ἐκείνην ἦτο πλήρες, καὶ διὰ τοῦτο δὲν εὔρε τί νὰ φάγῃ. Ἐν μόνον τεμάχιον κρέατος ἔμμενε, καὶ αὐτὸ τὸ ἔψηναν διὰ νὰ τὸ δώσωσιν εἰς ἄλλους ἐλθόντας πρὸ αὐτοῦ. Μαθὼν τοῦτο ὁ δόκτωρ Ἄρν, ἔλαβεν ἀπὸ τὸ θυλάκιόν του μίαν χορδὴν βιολίου, τὴν ἔκοψεν εἰς μικρὰ τεμάχια, καὶ τὴν ἔβαλε λαθραίως ἐπὶ τοῦ ἔψητου, ὥστε ἐφαίνετο ὅτι ἦτο βρωμερόν. Ὅτε λοιπὸν ὁ ὑπηρέτης τὸ ἔφερεν εἰς τὴν τράπεζαν τῶν ξένων, οὗτοι ἐθύμωσαν κατ' αὐτοῦ, ὡς τολμήσαντος νὰ παρουσιάσῃ τοιοῦτο κρέας, καὶ τὸν διέταξαν νὰ τὸ ἐπάρῃ εὐθύς ὀπίσω. Ὁ Ἄρν, ὅστις εἶχε προῖδει τοῦτο, ἐζήτησε τὸ κρέας εἰπὼν, ὅτι θὰ ἐπάσχίζε νὰ τὸ φάγῃ. Ἀπ' οὗ δὲ ἔφαγε, διηγῆθη τὴν ἀστείότητά του καὶ ὅλοι ἐγέλασαν ἐγκαρδίως.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΑΝΑΡΙΑ. Δασοφύλαξ τις κατοικῶν εἰς μεμονωμένην οἰκίαν πλησίον τοῦ Γουλιέμ ὑπῆγε Κυριακὴν τινα εἰς τὴν ἐκκλησίαν με ὄλην του τὴν οἰκογένειαν, ἀφείς εἰς τὴν οἰκίαν μόνην τὴν δεκαεξαστῇ θυγατέρα του. Ὅλιγον μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν οἰκίαν γέροντες, ὅστις ἐφαίνετο ἀποθνήσκων ἀπὸ τὴν πείναν καὶ τὸ ψῦχος.

Λυπηθεῖσα αὐτὸν ἡ νέα κόρη, τὸν ἐπροσκάλεσε νὰ εἰσέλθῃ, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸ μαγειρεῖον νὰ ἐτοιμάσῃ δι' αὐτὸν ὀλίγον ζωμόν. Ἄλλ' ἀπὸ μικρὸν παράθυρον τὸ ὁποῖον συνεκοινώνει μετὰ τὸ δωμάτιον ὅπου εἶχε μείνει ὁ ξένος, εἶδεν ὅτι ἔρριψε κατὰ γῆς τὸ γένειον, τὸ ὁποῖον ἐφόρει ὅτε εἰσῆλθεν, ὅτι ἔγεινε νέος καὶ ῥωμαλέος ἀνὴρ, καὶ ὅτι ἐπεριπάτει εἰς τὸ δωμάτιον κρατῶν ξίφος εἰς τὰς χεῖρας. Τοῦτο ἰδοῦσα ἔλαβε μετὰ μεγίστης γενναιότητος καὶ ἀγχινοίας τὴν πέλεκυν τοῦ μαγειρείου καὶ τὸν καυστὸν ζωμόν, καὶ εἰσελθοῦσα εἰς τὸ δωμάτιον, τὸν μὲν ζωμόν ἔρριψε εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ληστοῦ, διὰ δὲ τοῦ πελέκεως ἐκτύπησε τὸν λαιμὸν του καὶ τὸν ἐκρήμνισεν ἄπνου κατὰ γῆς.

Τὴν ὥραν ἐκείνην νέον κτύπημα ἠκούσθη εἰς τὴν θύραν· τρέξασα δὲ εἰς τὸ ἄνω παράθυρον εἶδεν ὅτι ὁ κρούων εἶχεν ἀλλόκοτον μορφήν κυνηγοῦ καὶ ἐζήτηε νὰ τὸν ἀνοίξῃ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ νέα ἀπεποιήθη, ὁ ξένος ἐφοδέρισεν ὅτι θὰ σπάσῃ τὴν θύραν. Τότε ἡ θυγάτηρ τοῦ δασοφύλακος λαβοῦσα τὸ πυροβόλον τοῦ πατρός της ἐσημάδευσε τὸν ληστὴν καὶ ἐπλήγωσε τὸν ὤμὸν του· αὐτὸς δὲ ἀνεχώρησεν εὐθύς καὶ ἔγεινε ἀφαντος ἐντὸς τοῦ δάσους.

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν τρίτος ξένος ἐλθὼν ἠρώτησε τὴν νέαν εἰδὼν ἕνα γέροντα, καὶ ἀπὸ ποῖον δρόμον ὑπῆγεν. Ταύτης δὲ ἀποκριθείσης ὅχι, ὁ νέος κακοῦργος ἐζήτησε νὰ ἀνοίξῃ, εἰπὼν ὅτι ἄλλως θὰ ἴναγκάζετο νὰ συντρίψῃ τὴν θύραν. Ἐνῶ δὲ ἠτοιμάζετο νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν τὴν ἀπειλήν, ἡ νέα ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἀφῆκε νεκρόν. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ γενναιότης της ἐξέλιπεν ἤρχισε νὰ πυροβολῇ καὶ νὰ κράζῃ τσοῦτον, ὥστε ἄνθρωποι τινες ἔτρεξαν πρὸς αὐτήν· κατ' οὐδένα ὁμως τρόπον δὲν ἠθέλησε νὰ ἀνοίξῃ ἕως ὅτου ἐφθασεν ἡ οἰκογένειά της.

ΥΠΗΚΗ ΣΤΟΡΓΗ ΚΑΙ ΓΕΝΝΑΙΟΤΗΣ. Ἐνὸς τῶν ἐν Καίρῳ τζαμίων πυρποληθέντος κατὰ τινα στάσιν, οἱ Μουσουλμάνοι ἀπέδωκαν τὸ δυστύχημα εἰς τὸ μῖσος τῶν χριστιανῶν. Ὅθεν ὀρμήσαντες εἰς τὴν συνοικίαν τούτων ἔβαλον πῦρ ἀντεκδικούμενοι. Ἐπειδὴ δὲ τοιοῦτον τάλμημα ἦτο ἄξιον αὐστηροτάτης ποινῆς, ὁ διοικητὴς διέταξε νὰ συλληφθῶσιν οἱ κακοῦργοι. Ἄλλ' ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἦτο μέγας, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐτόλμα νὰ καταδικάσῃ εἰς θάνατον τόσους πολλοὺς νέους, οἵτινες εἶχον παρεκτραπῆ ὑπὸ παθους μάλλον ἢ κακίας. Διέταξε λοιπὸν νὰ ριφθῶσιν εἰς κάλπην ἀριθμὸς κλήρων ἴσος πρὸς τὸν τῶν ἐνόχων· καὶ εἰς τινὰς μὲν αὐτῶν ἐγράφετο ἡ λέξις θάνατος, εἰς τινὰς δὲ ἡ λέξις μαστίγωσις. Ὅτε ἕκαστος ἀνέσυρε τὸν ἴδιον κλήρον, εἰς ἐκείνων αἵτινες ἔλαχον τὸν τοῦ θανάτου ἀνέκραξε περίλυπος· « Δὲν λυποῦμαι τὴν ζωὴν, ἀλλὰ τί θὰ γίνωσιν οἱ ταλαίπωροι γονεῖς μου, οἱ ὁποῖοι μὴ ἔχοντες πλέον τὴν συνδρομὴν μου θ' ἀποθάνωσιν ἀπὸ τὴν πείναν; »

Τοῦτο ἀκούσας εἰς τῶν λαχόντων κλήρον μαστιγώτεως εἶπε· « Φίλε, ἐγὼ δὲν ἔχω οὔτε πατέρα οὔτε μητέρα, καὶ ἡ ζωὴ μου δὲν εἶναι εἰς κανένα χρήσιμος· δός με λοιπὸν τὸν κλήρόν σου καὶ λάβε τὸν ἐδικόν μου. » Ἡ γενναία αὕτη θυσία διήγειρε